

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΧΑΝΙΩΝ
Διαδικασία Ασφαλιστικών Μέτρων

Αριθμός Απόφασης 121/2011
ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΧΑΝΙΩΝ

Αποτελούμενο από τη Δικαστή Αικατερίνη Παπαδάκη Πρόεδρο Πρωτοδικών.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριο του στις 3-5-2011 χωρίς τη σύμπραξη γραμματέως για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

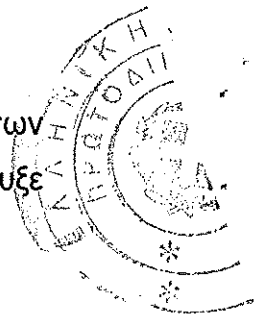
ΤΩΝ ΑΙΤΟΥΝΤΩΝ: 1. Αστικού μη κερδοσκοπικού συνεταιρισμού περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία Απόλλων Οργανισμός Συλλογικής Διαχείρισης Δικαιωμάτων Ελλήνων Μουσικών ΣΥΝ ΠΕ που εδρεύει στην Αθήνα στην οδό Σαπφού αρ. 10 όπως νόμιμα εκπροσωπείται, 2. Αστικού μη κερδοσκοπικού συνεταιρισμού περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία Ερατώ Οργανισμός Συλλογικής Διαχείρισης Δικαιωμάτων Τραγουδιστών-Ερμηνευτών ΣΥΝ ΠΕ που εδρεύει στην Αθήνα στην οδό Πατησίων αρ. 130 όπως νόμιμα εκπροσωπείται, 3. Αστικής μη κερδοσκοπικής εταιρείας με την επωνυμία Οργανισμός Συλλογικής Διαχείρισης και Προστασίας των Δικαιωμάτων των Παραγωγών Υλικών Φορέων Ήχου ή Ήχου και Εικόνας με το διακριτικό τίτλο grammo που εδρεύει στο Χαλάνδρι Αττικής οδός Αριστοτέλους αρ. 65 νόμιμα εκπροσωπούμενη που παραστάθηκαν δια της πληρεξουσίας δικηγόρου Μάρθας Κοτσώνα.

ΚΑΘΗΣ Η ΑΙΤΗΣΗ: Ανώνυμης Εταιρείας με την επωνυμία

στην εκμετάλλευση της οποίας ανήκει η επιχείρηση με το διακριτικό τίτλο που βρίσκεται στην ίδια διεύθυνση που δεν παραστάθηκε.

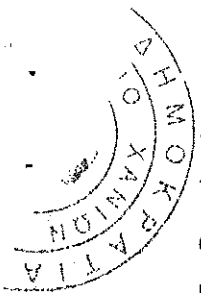
Οι αιτούντες ζήτησαν να γίνει δεκτή η από 7-2-2011 αίτηση τους που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου αυτού με αριθμό κατάθεσης 52/2011 προσδιορίστηκε για την δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας και γράφτηκε στο έκθεμα.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης η πληρεξούσια δικηγόρος των αιτούντων παραστάθηκε όπως αναφέρεται παραπάνω και αφού ανέπτυξε τους ισχυρισμούς της ζήτησε να γίνουν δεκτοί.

**ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ**

I.1 Με τις διατάξεις των άρθρων 46 επ. του Ν. 2121/1993 προστατεύονται τα συγγενικά προς την πνευματική ιδιοκτησία δικαιώματα, ήτοι τα δικαιώματα σε εργασίες (εισφορές) που σχετίζονται με την πνευματική δημιουργία ή ακόμη έχουν και κάποιες ομοιότητες με αυτήν, δεν μπορούν όμως να αναχθούν σε αυτοτελή έργα, διότι δεν εμφανίζουν τα κρίσιμα στοιχεία της πνευματικής δημιουργίας. Σύμφωνα με τα άρθρα 46 § 1, 47 § 1 και 48 § 1 του Ν. 2121/1993, προστατεύονται τρεις κατηγορίες δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων, α) οι ερμηνευτές, ή εκτελεστές καλλιτέχνες, β) οι παραγωγοί υλικών φορέων ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας (φωνογραφημάτων, κινηματογραφικών ταινιών κλπ.), γ) οι ραδιοτηλεοπτικοί οργανισμοί. Εξάλλου, κατά το άρθρο 46 § 1 του Ν. 2121/1993, ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες είναι «τα πρόσωπα που ερμηνεύουν ή εκτελούν με οποιονδήποτε τρόπο έργα του πνεύματος, όπως οι ...τραγουδιστές...». Συνεπώς, το δικαίωμα των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών γεννάται από πράξεις με πνευματικό ή καλλιτεχνικό περιεχόμενο (ενώ τα άλλα συγγενικά δικαιώματα γεννώνται από πράξεις όπου προέχει ο επιχειρηματικός και τεχνικός χαρακτήρας). Το άρθρο 46 § 2 προσδιορίζει τις περιπτώσεις που οι ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες έχουν το δικαίωμα να επιτρέπουν ή να απαγορεύουν ορισμένες χρήσεις της ερμηνείας ή της εκτελέσεως τους, ειδικότερα, α) την εγγραφή της ζωντανής ερμηνείας ή εκτελέσεως τους σε υλικό φορέα ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας, β) την άμεση ή έμμεση αναπαραγωγή της εγγραφής της ερμηνείας ή εκτελέσεως τους καθώς και τη θέση σε κυκλοφορία με μεταβίβαση της κυριότητας, με εκμίσθωση ή με δημόσιο δανεισμό του υλικού φορέα με την εγγραφή. Το ως άνω περιουσιακό δικαίωμα έχει χαρακτήρα απόλυτο, δηλαδή στρέφεται κατά παντός που θα επιχειρούσε την εγγραφή ή τη θέση σε κυκλοφορία και εξασφαλίζει ότι η εκμετάλλευση των ερμηνειών και των

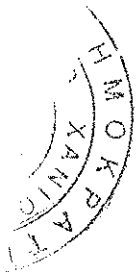
εκτελέσεων δεν θα γίνει παρά εντός των ορίων που ο ενδιαφερόμενος ερμηνευτής ή εκτελεστής καλλιτέχνης έχει επιτρέψει, σε μερικές, όμως, περιπτώσεις το δικαίωμα αυτό (ενοχική αξίωση «εύλογης αμοιβής») γίνεται σχετικό (βλ. Γ. Κουμάντου, Πνευματική Ιδιοκτησία, 2002, σ. 379 επ., Δ. Καλλινίκου, Πνευματική Ιδιοκτησία & Συγγενικά Δικαιώματα, 2000, αρ. 169 επ., σ. 189 επ., αρ. 71, 73, σ. 88, 91, Μ-Θ. Μαρίνου, Η προσβολή του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων, ΕΛΛΔνη 35.1441, 1445, ΠΠρΑθ 9666/1997 ΕΕμπΔ ΜΘ, 641 .).

2. Η διάταξη του άρθρου 49 § 1 του Ν. 2121/1993 ορίζει ότι : «Όταν υλικός φορέας ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας που έχει νόμιμα εγγραφεί χρησιμοποιείται για ραδιοτηλεοπτική μετάδοση με οποιονδήποτε τρόπο, όπως ηλεκτρομαγνητικά κύματα, δορυφόροι, καλώδια, ή για παρουσίαση στο κοινό, ο χρήστης οφείλει εύλογη και ενιαία αμοιβή στους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες, των οποίων η ερμηνεία ή η εκτέλεση έχει εγγραφεί στον υλικό φορέα, και στους παραγωγούς των υλικών αυτών φορέων. Η αμοιβή αυτή καταβάλλεται υποχρεωτικά σε οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης των σχετικών δικαιωμάτων. Οι οργανισμοί αυτοί υποχρεούνται να διαπραγματεύονται, να συμφωνούν τις αμοιβές, να προβάλλουν τις σχετικές αξιώσεις για την καταβολή και να εισπράττουν τις σχετικές αμοιβές από τους χρήστες. Σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ των χρηστών και των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, το ύψος της εύλογης αμοιβής και οι όροι της πληρωμής καθορίζονται από το μονομελές πρωτοδικείο κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων. Οριστικά περί της αμοιβής αποφαινεται το αρμόδιο δικαστήριο». Εξάλλου, η § 3α' του ίδιου άρθρου ορίζει ότι «οι εισπραττόμενες αμοιβές κατανέμονται εξ ημισείας μεταξύ ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών και παραγωγών των υλικών φορέων». Από τις διατάξεις αυτές προκύπτει, μεταξύ των άλλων, ότι δικαιούχοι εύλογης αμοιβής από παρουσίαση στο κοινό (δημόσια εκτέλεση) ή ραδιοτηλεοπτική μετάδοση με κάθε τρόπο οποιουδήποτε οπτικοακουστικού μέσου (υλικού φορέα ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας) είναι οι ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες καθώς και οι παραγωγοί τέτοιου μέσου. Η αμοιβή αυτή, η οποία είναι ενιαία, δηλαδή πληρώνεται μια φορά από τον χρήστη και κατανέμεται εξ ημισείας μεταξύ των δύο κατηγοριών δικαιούχων, καταβάλλεται στους οργανισμούς συλλογικής

διαχειρίσεως, που υποχρεούνται να διαπραγματεύονται, να συμφωνούν τις αμοιβές, να προβάλουν τις σχετικές αξιώσεις για την καταβολή και να εισπράττουν τις σχετικές αμοιβές από τους χρήστες. Κριτήρια βάσει των οποίων ο δικαστής μπορεί να προσδιορίσει το ύψος της εύλογης αμοιβής είναι ιδίως, α) ο βαθμός συμβολής της χρήσεως των υλικών φορέων επί των οποίων έχει εγγραφεί η ερμηνεία ή εκτέλεση στα έσοδα από τη δημόσια εκτέλεση ενός πνευματικού έργου, β) οι επιπτώσεις που έχει η μετάδοση εγγεγραμμένων υλικών φορέων ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας στην απασχόληση των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών, π. χ. πώση των πωλήσεων δίσκων λόγω συχνής μεταδόσεως των μουσικών έργων (βλ. Καλλινίκου, Τα θεμελιώδη θέματα του Ν. 2121 / 1993 για την πνευματική ιδιοκτησία και τα συγγενικά δικαιώματα, 1994, αρ 234, σ. 158).

3. Από τη διάταξη του άρθρου 54 § 1 του Ν. 2121/1993, σε συνδυασμό με την προαναφερθείσα διάταξη 49 § 1 του ίδιου νόμου, προκύπτει, εκτός των άλλων, ότι : α) Οι οργανισμοί συλλογικής διαχειρίσεως έχουν ως αποκλειστικό σκοπό τη διαχείριση ή την προστασία ή τη διαχείριση και την προστασία του περιουσιακού δικαιώματος των δικαιούχων που εκπροσωπούν, β) μέλη ενός οργανισμού συλλογικής διαχειρίσεως είναι οι δημιουργοί-φυσικά πρόσωπα, οι ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες-φυσικά πρόσωπα, οι παραγωγοί με τη μορφή συνήθως νομικού προσώπου, γ) οι οργανισμοί αυτοί έχουν τη δυνατότητα να διαχειρίζονται εξουσίες από το περιουσιακό δικαίωμα της πνευματικής ιδιοκτησίας ή των συγγενικών δικαιωμάτων, μεταξύ των οποίων κατάρτιση συμβάσεων είτε με πνευματικούς δημιουργούς ή ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες ή παραγωγούς υλικών φορέων είτε με χρήστες (βλ. Κουμάντο, ο.π., σ. 353). Στο άρθρο 55 § 1 του Ν. 2121/1993 απαριθμείται μια σειρά πράξεων που μπορούν να ενεργούν οι οργανισμοί συλλογικής διαχειρίσεως. Οι πράξεις αυτές μπορούν να καταταγούν σε πράξεις διαχειρίσεως (κατάρτιση συμβάσεων, είσπραξη αμοιβών), σε πράξεις προστασίας (κυρίως με δικαστικές ενέργειες κάθε είδους) και σε παρεπόμενες πράξεις, όπως η συλλογή πληροφοριών αναγκαίων για την κατανομή, οι έλεγχοι κλπ. (βλ Κουμάντο, ο.π., σ. 361). Ειδικότερα εκτός των άλλων, οι οργανισμοί έχουν την αρμοδιότητα να καταρτίζουν συμβάσεις με τους χρήστες για τους όρους εκμεταλλεύσεως των έργων

καθώς και για την οφειλόμενη αμοιβή, να εισπράττουν ποσοστιαία αμοιβή με βάση το άρθρο 32 § 1 του Ν. 2121/1993 (κριτήριο για τον υπολογισμό της ποσοστιαίας αυτής αμοιβής είναι τα ακαθάριστα έσοδα ή τα έξοδα ή ο συνδυασμός των ακαθάριστων εσόδων και εξόδων, ποσά που πραγματοποιούνται από την επαγγελματική δραστηριότητα αυτού που εκμεταλλεύεται το έργο και προέρχονται από την εκμετάλλευση του έργου), να εισπράττουν την αμοιβή αυτή και να κατανέμουν μεταξύ των δικαιούχων τα εισπραττόμενα ποσά, να προβαίνουν σε κάθε διοικητική ή δικαστική ή εξώδικη ενέργεια για τη νόμιμη προστασία των δικαιωμάτων των δικαιούχων και ιδίως να υποβάλλουν αιτήσεις ασφαλιστικών μέτρων, να εγείρουν αγωγές ή να ασκούν ένδικα μέσα (βλ. Καλλινίκου, ο.π., αρ. 206, σ. 231). Περαιτέρω, κατά τη διάταξη του άρθρου 56 § 3 του Ν. 2121/1993, οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισεως καταρτίζουν κατάλογο με τις αμοιβές που απαιτούν από τους χρήστες (αμοιβολόγιο), ο οποίος πρέπει να γνωστοποιείται προς το κοινό με δημοσίευση σε τρεις εφημερίδες, από τις οποίες η μία πρέπει να είναι οικονομική (βλ. Καλλινίκου, ο.π., αρ. 204, σ. 229). Κατά την ίδια διάταξη, οι πιο πάνω οργανισμοί οφείλουν κατά την κατάσταση και εφαρμογή των αμοιβολογίων τους να ενεργούν χωρίς αυθαιρεσία και να μην προβαίνουν σε καταχρηστικές διακρίσεις. Η καταχρηστική άσκηση της δεσπόζουσας θέσεως ενός οργανισμού συλλογικής διαχείρισεως ως προς τον προσδιορισμό της αμοιβής για τη χρήση των έργων του ρεπερτορίου του υπόκειται στις διατάξεις του άρθρου 2 του Ν. 703/1977 «περί ελέγχου μονοπωλίων και ολιγοπωλίων και προστασίας του ελεύθερου ανταγωνισμού» και στη διάταξη του άρθρου 82 (πρώην 86) της Συνθήκης της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Από τις διατάξεις αυτές προκύπτει ότι απαγορεύεται η καταχρηστική εκμετάλλευση της μονοπωλιακής ή και μόνον της δεσπόζουσας θέσεως με την επιβολή τιμών μη εύλογων (βλ. Κουμάντο, ο.π., σ. 363, Καλλινίκου, ο.π., αρ. 208, σ. 236). Τέλος, η διάταξη του άρθρου 56 § 4 του ίδιου νόμου δημιουργεί την υποχρέωση στους χρήστες ("οφείλουν"), προκειμένου οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισεως να εκπληρώσουν την υποχρέωση τους για ανάλογη (με τη χρήση) διανομή των αμοιβών που εισπράττουν στους δικαιούχους, να παραδίδουν σ'αυτούς (οργανισμούς), χωρίς καμιά καθυστέρηση, καταλόγους των έργων, των οποίων αντίτυπα παράγουν ή πωλούν ή

χρήση των υλικών φορέων ήχου που χρησιμοποίησε η καθής μεταδίδοντας ,καθόλη τη διάρκεια του έτους, μουσικά έργα σε δημόσια εκτέλεση στο κατάστημα της σε καθημερινή βάση τα έτη 2009 και 2010 στο ποσό των 1685 ευρώ για κάθε έτος, όπως μερικότερα αναλύεται ,πλεον ΦΠΑ 23%, για κάθε παραπάνω έτος 2)να καθοριστεί ότι από την αμοιβή αυτή το 50% δικαιούνται οι παραγωγοί,25% οι μουσικοί και το υπόλοιπο 25% οι τραγουδιστές 3)να υποχρεωθεί η καθής να καταβάλει προσωρινά το παραπάνω ποσό, πλέον ΦΠΑ, για κάθε παραπάνω έτος στους αιτούντες 4) να υποχρεωθεί να τους προσκομίσει καταλόγους με τους τίτλους του ημεδαπού και αλλοδαπού μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποίησε τα έτη 2009 και 2010, με την απειλή χρηματικής ποινής για κάθε παράβαση και 5) να καταδικασθεί στα δικαστικά τους έξοδα.

Η αίτηση παραδεκτά φέρεται ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου για να συζητηθεί κατά την διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων (αρθ 686 επ ΚΠολΔ) και είναι νόμιμη,στηριζόμενη στις προαναφερθείσες διατάξεις και σε εκείνες των άρθρων 731,732,947 και 176 ΚΠολΔ.Πρέπει επομένως να ερευνηθεί περαιτέρω κατ'ουσίαν ,ερήμην της καθής, η οποία αν και κλήθηκε νομότυπα και εμπρόθεσμα δεν εμφανίσθηκε κατά την σημερινή δικάσιμο (βλ με αρ 968Δ/17-2-2011 έκθεση επίδοσης της δικαστικής επιμελήτριας στο Πρωτοδικείο).Το Δικαστήριο ωστόσο, θα προχωρήσει στην συζήτηση της υπόθεσης σαν να ήταν όλοι οι διάδικοι παρόντες

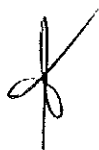
Από την εκτίμηση της ένορκης κατάθεσης του μάρτυρα των αιτούντων και τα έγγραφα που αυτοί προσκομίζουν, πιθανολογήθηκαν τα ακόλουθα:

Οι αιτούντες είναι αντιπροσωπευτικοί οργανισμοί συλλογικής διαχείρισεως, με αποκλειστικό σκοπό τη διαχείριση και την προστασία των πνευματικών και συγγενικών δικαιωμάτων των μελών τους, που έχουν συσταθεί κατά το άρθρο 54 του ν 2121/93 και δη ο πρώτος για τους μουσικούς,ο δεύτερος για τους τραγουδιστές και ο τρίτος για τους παραγωγούς υλικών φορέων ήχου και εικόνας.Μεταξύ των εκ του άνω

νόμου προβλεπόμενων αρμοδιοτήτων και υποχρεώσεών τους, είναι η είσπραξη και η διανομή της εύλογης αμοιβής του άρθρου 49 του νόμου αυτού. Οι αιτούντες περαιτέρω, ως μόνοι και αντιπροσωπευτικοί στην ημεδαπή οργανισμοί συλλογικής διαχείρισεως των συγγενικών δικαιωμάτων των μουσικών, τραγουδιστών και παραγωγών, έχουν συνάψει με αντίστοιχους αλλοδαπούς οργανισμούς συμβάσεις αμοιβαιότητας (ενδεικτικά με τον γερμανικό GVL, τον γαλλικό SPEDIDAM, με τον εκπροσωπούντα Βρετανούς και Αμερικανούς καλλιτέχνες RIGHTS AGENCY LTD κλπ), κατά τις οποίες νομιμοποιούνται στην διαπραγμάτευση, είσπραξη, διεκδίκηση και διανομή της εύλογης αμοιβής που δικαιούνται και οι αλλοδαποί αντίστοιχοι δικαιούχοι (μουσικοί- τραγουδιστές-και παραγωγοί) για τη χρήση του ρεπερτορίου τους στην Ελλάδα. Πέραν αυτών, με τον Ν. 2054/ 1992-όπως έχει προπαρατεθεί-κυρώθηκε και αποτελεί αναπόσπαστο μέρος του εσωτερικού δικαίου η διεθνής σύμβαση της Ρώμης της 26.10.1961 «περί της προστασίας των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών και των παραγωγών φωνογραφημάτων», η οποία α) εξομοιώνει τους αλλοδαπούς με τους ημεδαπούς δικαιούχους με την παραχώρηση της «εθνικής μεταχείρισεως», β) παρέχει την «εθνική μεταχείριση» σε αλλοδαπούς ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες και στους παραγωγούς φωνογραφημάτων, αν η πρώτη έκδοση ενός φωνογραφήματος έγινε μεν σε μη συμβαλλόμενο κράτος, το φωνογράφημα όμως το αργότερο εντός τριάντα ημερών από την πρώτη δημοσίευση, παρουσιάσθηκε δημοσιεύθηκε επίσης και σε ένα συμβαλλόμενο κράτος. Είναι δε γνωστό ότι όλα τα μουσικά έργα (ακόμη και τα προερχόμενα από χώρες που δεν έχουν κυρώσει την ανωτέρω σύμβαση της Ρώμης, ιδίως τα αμερικανικά),

όπως και τα επίδικα αλλοδαπά, εντός τριάντα ημερών-σύμφωνα με τα διδάγματα της κοινής πείρας σε σχέση με τις ανάγκες της αγοράς σε παγκόσμια κλίμακα και τη ραγδαία εξάπλωση των παλαιών και νέων μέσων επικοινωνίας (π.χ. διαδίκτυο κλπ.)-από την πρώτη δημοσίευση τους έχουν δημοσιευθεί και παρουσιασθεί στην Ευρώπη, συμπεριλαμβανομένης και της Ελλάδας.Οι αιτούντες, στα πλαίσια των άνω αρμοδιοτήτων και υποχρεώσεών τους, μέσα στο έτος 2003, συμφώνησαν και συνέταξαν από κοινού αμοιβολόγιο το οποίο γνωστοποίησαν (σύμφωνα με το άρθρο 56 παρ3 του ν 2121/93) στο κοινό με την δημοσίευσή του στις πανελλαδικής κυκλοφορίας εφημερίδες «ΑΥΓΗ» (6-5-2003), «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ»(2-5-2003) και «ΓΕΝΙΚΗ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΩΝ» (2-5-2003), κάλεσαν δε τους χρήστες δημόσιας εκτέλεσης των υλικών φορέων ήχου σε υπογραφή συμφωνίας για την καταβολή των νόμιμων αμοιβών τους. Σύμφωνα με το αμοιβολόγιο αυτό, προκειμένου για χρήση μουσικού ρεπερτορίου με δημόσια εκτέλεση σε καταστήματα και καθόσον αφορά επιχειρήσεις στις οποίες η μουσική είναι χρήσιμη για τη λειτουργία τους, όπως είναι καφετέριες, εστιατόρια,μπαρ κινηματογράφων, αίθουσες bowling κλπ, η οφειλόμενη εύλογη αμοιβή καθορίστηκε, ανάλογα με την επιφάνεια του καταστήματος και τους μήνες λειτουργίας του, σε εφάπαξ ποσό κατ'έτος. Έτσι ,κατ'έτος, για στεγασμένους χώρους επιφάνειας εως 50τμ η ελάχιστη αμοιβή καθορίστηκε σε 100 ευρώ, για στεγασμένους χώρους επιφάνειας εως 200τμ σε 200 ευρώ, για στεγασμένους χώρους επιφάνειας εως 300τμ σε 250 ευρώ,για στεγασμένους χώρους επιφάνειας εως 400τμ σε 310 ευρώ και για υπαίθριους χώρους το 50% των ανωτέρω ποσών ανα κατηγορία,ενώ για αίθουσα bowling επιφάνειας εως 300

10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

την η ελάχιστη αμοιβή καθορίστηκε σε 500 ευρώ. Μεταξύ των χρηστών αυτών υλικών φορέων ήχου είναι και η καθής η οποία κατά τα έτη 2009 και 2010 διατηρούσε χώρους ανάπτυξης της επιχειρηματικής της δραστηριότητας στους οποίους καθημερινά χρησιμοποιούσε ελληνική και ξένη μουσική, η οποία ήταν χρήσιμη για τη λειτουργία της επιχείρησής της. Ειδικότερα η καθής διατηρούσε τα παραπάνω έτη στον Βλητέ , επιχείρηση με τον διακριτικό τίτλο « , η οποία λειτουργούσε καθόλο το έτος, καθημερινά , από το πρωί έως αργά το βράδυ , με αίθουσα bowling 250τμ, αίθουσα ηλεκτρονικών παιχνιδιών 200τμ, αίθουσα μπιλιάρδου 200τμ, bar κινηματογράφου 50τμ, καφετέρια 300τμ στεγασμένου χώρου και 300τμ υπαίθριου χώρου και παιδότοπος 400τμ . Η μουσική που μεταδιδόταν στις παραπάνω αίθουσες της επιχείρησης της καθής σε καθημερινή βάση και όλες τις ώρες λειτουργίας της, δεν ήταν απαραίτητη αλλά χρήσιμη για τη λειτουργία της αφού αποτελεί βασικό παράγοντα δημιουργίας ευχάριστου κλίματος μέσα σε κάθε ένα από τους παραπάνω χώρους και προσελκύσεως πελατείας ,κατ'επέκταση δε αυξήσεως των εσόδων της. Παρόλο όμως που οχλήθηκε από τους αιτούντες αδιαφόρησε μέχρι και την άσκηση της ένδικης αίτησης, σε κάθε προσπάθεια διαπραγμάτευσης καθορισμού και καταβολής της ως άνω εύλογης αμοιβής. Κατ'ακολουθίαν των ανωτέρω, λαμβάνοντας υπόψη ως κριτήρια, α) τη συμβολή των δικαιούχων (μουσικών, τραγουδιστών) στην προσέλκυση πελατείας στην επιχείρηση του καθού από τη δημόσια εκτέλεση των μουσικών έργων τους και τη συνακόλουθη άνοδο των εσόδων του, β) τη δαπάνη που θα αναλάμβανε η καθής αν αντί των υλικών φορέων ήχου με τις εγγεγραμμένες ερμηνείες των ως άνω δικαιούχων, χρησιμοποιούσε ορχήστρα μουσικών και τραγουδιστές με

ζωντανό πρόγραμμα, γ) τον χρόνο χρήσεως των υλικών φορέων ήχου που φέρουν εγγεγραμμένα τα μουσικά έργα των δικαιούχων δ) την επιφάνεια εκάστου καταστήματος της καθής και ε) το είδος έκαστης επιχειρηματικής δραστηριότητας της καθής, το Δικαστήριο κρίνει ότι το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής για τους υλικούς φορείς ήχου που χρησιμοποίησε η καθής ,πρέπει να καθορισθεί για κάθε έτος σε 500 ευρώ για την αίθουσα bowling , σε 200 ευρώ για την αίθουσα ηλεκτρονικών παιχνιδιών , σε 200 ευρώ για την αίθουσα μπιλιάρδου , σε 100 ευρώ για το bar κινηματογράφου , σε 250 ευρώ για τον στεγασμένο χώρο της καφετέριας και σε 125 ευρώ για τον υπαίθριο χώρο της και σε 310 ευρώ για τον παιδότοπο.Στα ποσά αυτά ,πρέπει να συνυπολογιστεί και ο φόρος προστιθέμενης αξίας που σήμερα ανέρχεται σε ποσοστό 23%, καθόσον ο εν λόγω φόρος καθίσταται απαιτητός, σε περίπτωση που η πληρωμή αμοιβής πραγματοποιείται κατόπιν επιταγής δημόσιας αρχής (όπως δικαστικής απόφασεως),κατά τον χρόνο εισπράξεως της αμοιβής αυτής και επομένως κατά τον χρόνο εισπράξεως που γεννάται η φορολογική υποχρέωση, ο υποκείμενος στο φόρο αυτό θα εκδώσει τιμολόγιο ή απόδειξη ή άλλο στοιχείο που προβλέπουν οι διατάξεις του Κώδικα Φορολογικών Στοιχείων, στο οποίο θα αναγράφει την φορολογική αξία και το ποσό του φόρου χωριστά, το δε τιμολόγιο ή άλλο έγγραφο που εξομοιώνεται με τιμολόγιο, για το ποσό αυτό του φόρου θα εκδοθεί κατά την είσπραξη του επιδικαζόμενου ποσού (βλ ΑΠ 80/1999 Νομος, ΕφΑθ 8884/2003 ΕΛΔνη 2004,1104).Η απαίτηση δηλαδή για ΦΠΑ ζητείται κατ'άρθρο 69παρ1 περ ε ΚΠολΔ από της επελεύσεως του χρονικού σημείου καταβολής του ποσού της κύριας οφειλής (ΕφΑθ 8884/2003 ο.π.) και συνεπώς στην προκειμένη περίπτωση κατά την οποία η πληρωμή της

[Handwritten signature]

εύλογης αμοιβής που θα επιδικασθεί στους αιτούντες θα πραγματοποιηθεί με βάση την δικαστική απόφαση, αυτοί, ως υποκείμενοι στο φόρο αυτό κατά την είσπραξη της ένδικης αμοιβής κατά την οποία θα εκδώσουν τιμολόγιο ή άλλο σχετικό φορολογικό στοιχείο, παραδεκτά επιδιώκουν με την αίτησή τους και τον εν λόγω φόρο. Κατ'ακολουθίαν των ανωτέρω, η αίτηση πρέπει να γίνει δεκτή κατά ένα μέρος ως κατ'ουσίαν βάσιμη, να καθορισθεί το ύψος της εύλογης αμοιβής που πρέπει να καταβάλει η καθής στους αιτούντες για τους υλικούς φορείς ήχου που χρησιμοποίησε στην επιχείρησή της κατά τα έτη 2009 και 2010, στο συνολικό ποσό των 1.685 ευρώ για κάθε έτος και συνολικά στο ποσό των 3.370 ευρώ, πλέον του ΦΠΑ από 23%. Επίσης πρέπει να καθορισθεί ως εύλογη αμοιβή της κάθε κατηγορίας που εκπροσωπείται από τους τρεις αιτούντες, ποσοστό 50% της παραπάνω αμοιβής για τους παραγωγούς, 25% για τους μουσικούς και 25% για τους τραγουδιστές και να υποχρεωθεί ο καθού να καταβάλει στους αιτούντες το παραπάνω ποσό. Περαιτέρω πρέπει να υποχρεωθεί η καθής να προσκομίσει στους αιτούντες καταλόγους με τους τίτλους του μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποίησε κατά τις παραπάνω περιόδους ώστε να είναι αυτοί σε θέση να εκπληρώσουν την υποχρέωσή τους για ανάλογη με την χρήση διανομή των αμοιβών που εισπράττουν, στους δικαιούχους που αντιπροσωπεύουν. Επίσης πιθανολογήθηκε ότι συντρέχει επείγουσα περίπτωση για την προσωρινή επιδίκαση του μισού του ως άνω προσδιορισθέντος για την καθής ποσού της εύλογης αμοιβής των δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων, μελών των αιτούντων, όπως ορίζεται ειδικότερα στο διατακτικό της απόφασης, καθόσον πολλοί αποβλέπουν στο έσοδο αυτό για την κάλυψη των βιοτικών τους αναγκών. Τέλος, ο καθού

πρέπει να καταδικασθεί σε μέρος των δικαστικών εξόδων των αιτούντων λόγω της εν μέρει νίκης και ήττας (αρθ 178 ΚΠολΔ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δικάζει ερήμην της καθής.

Δέχεται κατά ένα μέρος την αίτηση.

Καθορίζει προσωρινά το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής για τους υλικούς φορείς ήχου που χρησιμοποίησε η καθής μεταδίδοντας μουσικό ρεπερτόριο σε δημόσια εκτέλεση στα καταστήματα της επιχείρησής της για τα έτη 2009 και 2010 στο συνολικό ποσό των τριών χιλιάδων τριακοσίων εβδομήντα (3.370) ευρώ, πλεον ΦΠΑ 23%.

Καθορίζει προσωρινά ως εύλογη αμοιβή κάθε κατηγορίας που εκπροσωπείται από τους αιτούντες, ποσοστό 50% της παραπάνω καθορισθείσας αμοιβής υπέρ της τρίτης αιτούσας, φορέα των παραγωγών, κατά το υπόλοιπο δε 50% ποσοστό 25% υπέρ του πρώτου αιτούντα, φορέα των μουσικών και ποσοστό επίσης 25% υπέρ του δεύτερου αιτούντος, φορέα των τραγουδιστών.

Υποχρεώνει την καθής να καταβάλει στους αιτούντες το ήμισυ της παραπάνω αμοιβής, δηλαδή το ποσό των χιλίων εξακοσίων ογδόντα πέντε (1.685) ευρώ, πλεον ΦΠΑ 23%.

Υποχρεώνει την καθής να χορηγήσει στους αιτούντες καταλόγους του μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποίησε κατά τα έτη 2009 και 2010.

Απειλεί εναντίον της καθής χρηματική ποινή χιλίων (1.000) ευρώ σε περίπτωση παράβασης της παραπάνω διάταξης

Τάσσει στους αιτούντες προθεσμία τριών (3) μηνών από την δημοσίευση της παρούσας για την άσκηση τακτικής αγωγής

Καταδικάζει την καθής σε μέρος των δικαστικών εξόδων των αιτούντων το ύψος του οποίου ορίζει σε διακόσια (200) ευρώ.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε στα , στις 26-5-2011 σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, χωρίς να παρευρίσκονται οι αιτούντες και η πληρεξούσιος δικηγόρος τους, με παρούσα τη

μόνο για τη δημοσίευση.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

